

XEROPHYTA

Contactblad van de afdeling Wageningen e.o.
(opgericht 1 mei 1955)

Jaargang 28 no. 4
September 2024

**Afdeling 'Wageningen en omgeving' van Succulenta,
Koninklijke Nederlandse vereniging van liefhebbers van cactussen en
andere vetplanten**

Reisje Succulenta Wageningen 15 mei 2024

Het was weer zover, onze harde kern verzamelde zich 's morgens vroeg, zo tegen half tien, bij het clublokaal aan de Floralaan te Wageningen voor het jaarlijkse reisje dat dit jaar naar de Peel ging.

Onze eigen f-side van Succulenta Wageningen, acht hooligans op leeftijd gingen vandaar op stap, terwijl twee anderen namelijk Lies met haar Huub en Ad rechtstreeks vanuit huis vertrokken.

Dit jaarlijkse hoogtepunt in ons succulentenleven ging ditmaal naar de voormalige wingewesten Limburg en Brabant, waar we eerst het Exotisch Plantencentrum Ospel in de buurt van Weert gingen bekijken.

Stephen bood hoffelijk aan te willen rijden, hetgeen in dank werd aanvaard, terwijl Johan met Chris in de ruime bus van Ben en Lo plaatsnamen.

De leiding was dit keer in handen van Chris die als akela van dienst de bekwame opvolger van Ben in dezen was.

Aangekomen in Ospel stonden we voor een gesloten poort, we waren tenslotte wel tien minuten te vroeg, al snel voegden zich Lies met haar chauffeur Huub bij de groep, het ging beter zei ze en ze wilde na een periode onthouding toch eindelijk weer iets met de cactussen ondernemen en ook Ad had Noord-Limburg op eigen houtje gevonden. Eindelijk klokslag 11 uur deed Hannie van Eck de poort open en mochten we allemaal naar binnen, intussen was de behoefte aan koffie en voor sommigen toiletbezoek hoog opgelopen.

Na enig aandringen kregen we één kopje koffie in de koffiehoeke, waarna we na enig gezellig gepraat de kas introkken om planten te gaan scoren.

De verkoop vindt plaats in een enorme kas waar cactussen, vetplanten en andere planten kriskras door elkaar zijn opgesteld. Het zoeken was door de gekozen opstelling en de hele grote uitgestrekte ruimten niet altijd even makkelijk, maar was wel de moeite waard.

Er waren veel planten te vinden waarbij de kwaliteit sterk uiteenliep en we, gezien de prijzen en de toestand, duidelijk niet met een liefhebberskweker te maken hadden.

Wel stonden er toch ook bijzondere planten tussen, waarbij de naamgeving ook weer bijzonder was, zo tikte ik een *Gymnocalycium* "in soort" op de kop terwijl iemand anders weer een *Mammillaria* "in soort" scoorde.

Voor het eten was een gezellige rafel gereserveerd bij de vrienden van de Peel een aardige gelegenheid midden in Ospel, waar je ook de plaatselijke sport “beugelen” kan beoefenen. Dit is een mysterieus spel waarbij een zware bol met een houten schop of slegger in beweging gebracht wordt die dan weer door de ring in het midden van de baan moet rollen. Deze sport wordt alleen beoefend in Limburg en Noord-Brabant en is misschien iets om ons de volgende keer verder in te gaan verdiepen.

De drankjes kwamen vlot aan, soms zelfs iets meer dan besteld, maar daar vond de bediening wel wat op. Na enige tijd mocht uiteindelijk het eten besteld worden, want de trek was intussen aardig toegenomen. De keuken was overigens niet de snelste en Huub bood zelfs vriendelijk aan zijn ruime horeca-ervaring praktisch in te zetten, maar na nog een consumptie van het huis voor het wachten gekregen te hebben werd het eten geserveerd. We lieten het ons goed smaken, ook al doordat het aantal consumpties sterk opgelopen was.

Daarna bleven we in de Peel al gingen we van Noord-Limburg naar Asten in Noord-Brabant.

We werden hartelijk door Harry Knapen en zijn vrouw ontvangen. Harry heeft een klassieke cactusverzameling, met diverse oude Echinocactussen (zie foto), Mammillaria's, Turbinicarpussen, aangevuld met caudexplanten en Tillandsia's en vele andere rariteiten.

Terwijl Harry uitleg gaf en er diverse plantjes, van cactussen tot Tillandsia's en alles wat er tussen zit voor liefhebbersprijzen weggingen, kregen de stoutmoediger leden stekjes van Harry cadeau terwijl zijn echtgenote ons ruim van grote hoeveelheden koffie met cake voorzag. Omdat de spits reeds wenkte, het was al over vieren, moesten we toch

ongaarne afscheid nemen van deze gastvrije liefhebber. Op de terugweg naar het veilige Wageningen werden nog de laatste cactusroddels uitgewisseld, plande John voor die avond het even redden van een bijenzwerm en overwoog Stephen toch ook nog maar eens naar Aad V. te H. te gaan, kortom het was een geslaagd reisje.

Coert van Dijk

Wie is wie – John Esseling

Leuk dat ik nu de wie is wie mag invullen! Op 30 januari 1974 geboren en daarna tot mijn 19^e gewoond in Breskens, Zeeuws-Vlaanderen. Al heel vroeg had ik interesse in alles wat groeit en bloeit, er is nog een babyfoto van mij waar ik kruipende vol bewondering kijk naar een goudvis in een vissenkomp, dus het zat er al vroeg in zullen we maar zeggen!

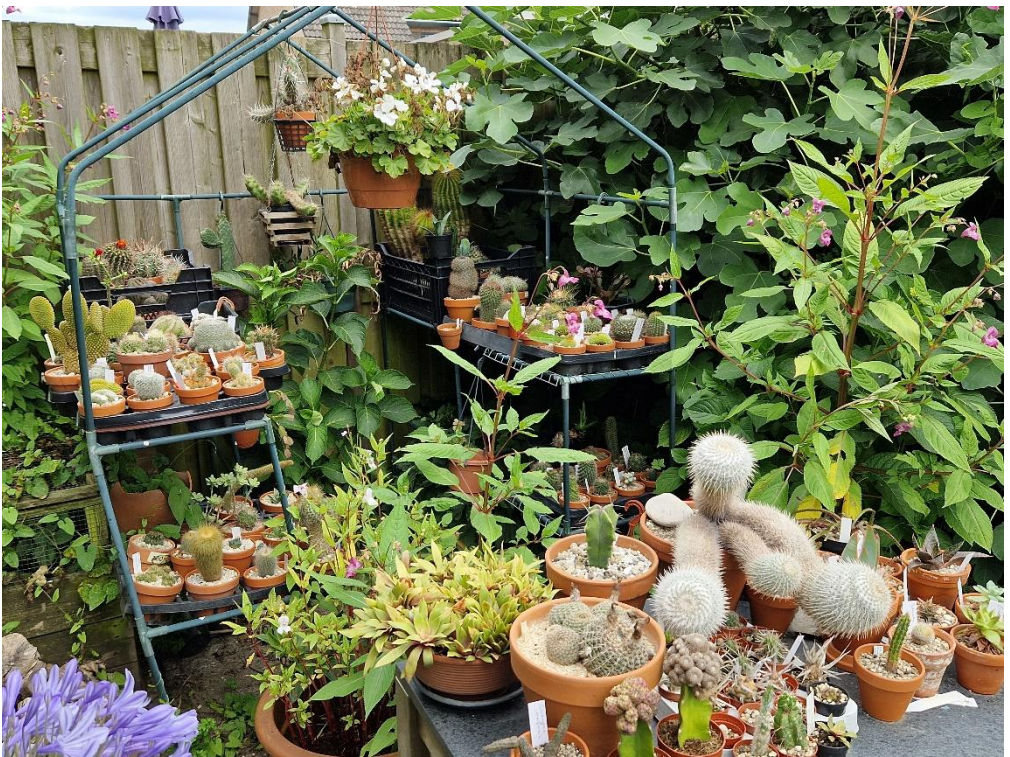
Als klein manneke wilde ik graag studeren in Utrecht om dierenarts te worden. Utrecht is het inderdaad geworden, maar op de middelbare school was mijn idee om dierenarts te worden veranderd naar een studie biologie. In 1998 ben ik afgestudeerd op de ontwikkeling van de voorhersenen in een zebrafisembryo, en daarna meteen begonnen in Wageningen aan een promotieonderzoek. Deze keer geen dieren maar planten, en dan wel hoe de wortelharen van vlinderbloemige planten een interactie aangaan met stikstoffixerende Rhizobium bacteriën. In het laboratorium voor plantencelbiologie liep ik ook Agnieszka tegen het lijf en in 2003 zijn we getrouwd. In 2004 was mijn proefschrift klaar en heb ik mijn stellingen mogen verdedigen. In dat jaar heb ik ook de Hugo de Vries prijs toegekend gekregen voor mijn proefschrift en ben ik aan een post-doc begonnen in Toulouse Frankrijk terwijl Agnieszka haar proefschrift aan het afronden was in Wageningen. Na 2 jaar zat mijn avontuur in Frankrijk er weer op en ben ik na een paar ‘tussenstops’ een poosje in het bedrijfsleven terecht gekomen. Het ‘voor de baas werken’ was uiteindelijk toch niets voor ons en samen met Agnieszka zijn we een groothandel begonnen in artikelen voor nagelstylisten. Met ons eigen merk kunnen we – behalve de stoelen en tafels – een hele nagelsalon inrichten en kunnen de stylisten ook bij ons terecht voor opleidingen en workshops.

Terug nu naar de groene hobby. Ons toenmalige appartement in Wageningen leek wel een jungle, met kamerplanten en heel veel botanische orchideeën. Ons balkon was een groene oase met een vijvertje, oleanders, druiven, agaves en een paar cactussen van Anny Cactus uit Ruurlo. Ook mijn kantoortje in het lab had een vensterbank, waar al een paar cactussen stonden toen ik daar begon, een Echinopsis oxygona en een Mammillaria prolifera. Na wat twijfelen (Succulenta of NOV) ben ik toen lid geworden van Orchideënenvereniging Kring Arnhem waar ik al heel snel voorzitter werd – en bleef – van de kring. Toen een paar jaar geleden mijn moeder helaas overleed ben ik met het bestuur gestopt, weer gewoon lid geworden en lid geworden van de Bromelia Contact Groep en Succulenta Wageningen. Want bromelia’s,

tillandsia's en vooral succulenten en cactussen vond ik toch ook nog steeds heel leuk.

De paar agaves, Anny Cactus cactussen en de Echinopsis en Mammillaria uit Wageningen waren ondertussen meeverhuisd naar Heteren en al jaren goed aan de groei en bloei gegaan. 's Zomers lekker naar buiten in weer en wind op een zonnige zuid-oriëntatie en 's winters naar binnen om vorstvrij te overwinteren. Sommige uitzonderingen blijven het hele jaar buiten staan en kunnen behoorlijk wat vorst verdragen. Het buiten kweken van de cactussen bevalt me nog steeds uitstekend. Bovenop de orchideeënkas geven ze in de zomer daar de juiste schaduw en is meteen de plek dubbel benut! Door de directe zon en wind ontwikkelen ze zich veel natuurlijker, de bedoorning wordt heftiger, de kleur intenser en ongedierte krijgt door een regelmatige douchebeurt nagenoeg geen kans. Natuurlijk heb ik in verband met de soms vele regen in Nederland wel wat maatregelen moeten treffen. Bijna alles staat in terracotta potten in een nagenoeg volledig mineraal mengsel en de bodem van de pot probeer ik vrij te krijgen van de ondergrond zodat overtollig water niet onder de pot blijft staan en de wind alles snel droog kan blazen. Sinds ik lid ben van Succulenta is mijn collectie wel een beetje groter geworden. Het

zijn niet alleen cactussen maar ook Haworthia's, Gasteria's, Euphorbia's en van alles en nog wat. Sinds kort vind ik Sansevieria's ook wel heel erg leuk! Niet alleen geniet ik heel erg van de planten en de bloemen, maar ook van de mede-leden en hun collecties, de kennis die bij iedereen zit, een gezellig kletspraatje en het delen van een mooi bloemetje of een keer een verrotte plant op de WhatsApp groep. Kortom, een heel leuke hobby waar ik nog veel kan leren, experimenteren en genieten.

Bijeenkomst 13 juni

Deze avond zijn 12 leden aanwezig, 10 leden hebben zich afgemeld.

Mededelingen/opmerkingen/vragen

- na een lange afwezigheid kan Lies gelukkig weer aanwezig zijn en Anton dus ook.
- Peter heeft de planten die over waren van de beurs in Oosterbeek meegenomen naar het cactusweekend in Trompenburg en daar grotendeels

- verkocht.
- het bezoek aan het Nationaal Bomenmuseum Gimborn in Doorn vindt plaats op zaterdag 28 september. We verzamelen om 13.30 uur en ons lid Wilbert Hetterscheid zal ons rondleiden.
  - Peter heeft een stapel posters meegenomen om zo de vereniging en de afdeling onder de aandacht te brengen. De bedoeling is om ze op te hangen in tuincentra, supermarkten e.d.
  - Peter vraagt of iemand bereid is de decemberquiz te organiseren, niemand biedt zich aan.
  - Anton heeft voor de liefhebbers zaailingen van de trompetboom (Catalpa) meegenomen.
  - Ad geeft aan dat hij het bezoek aan het plantencentrum in Ospel niet zo'n succes vond, te duur en rommelig. Het bezoek aan Harry Knapen was wel geslaagd.
  - John heeft stekken mee van 2 winterharde opuntia's : O. megopotamica en O. humifusa.

Plant van de maand

John heeft als plant van de maand *Oreocereus trollii* meegenomen. De plant is bij Elly opgegraven uit een plantenbak en opgepot en is in 2 jaar flink gegroeid.

O. trollii groeit in Argentinië en Bolivia op 3 tot 4.000 m hoogte in de Andes in wind en regen. Als bescherming tegen het UV-licht en de koude wind heeft de soort veel beharing ontwikkeld.

Planten kunnen tot 1 m hoog worden met een diameter van 6 cm.

In het najaar wordt de plant op een onverwarmde plek gezet en kan daar temperaturen tot 0°C verdragen. John kweekt zijn planten in stenen potten in een mineraal mengsel zonder humus en geeft 1 tot 2 x per jaar voeding.

Een andere soort is *Oreocereus celsianus*, die kan 2 m worden en is iets dikker en kan als hij droog staat in de winter iets vorst verdragen.

Ze hebben rode kolibriëbloemen, bij gebrek aan insecten zijn kolibrië de enige bestuivers op die hoogte.

Eric geeft aan dat het hem niet lukt deze planten te kweken omdat ze koprot ontwikkelen. Waarschijnlijk komt dat door het gebrek aan wind en het kweken in plastic potten, stenen potten drogen sneller op.

Dirk-Jan over zijn reis naar de VS

Dirk-Jan is van januari tot maart 2024 naar Californië geweest.

Californië heeft een soort mediterraan klimaat met regen in de winter en 's zomers 6 maanden droogte.

Voor een congres verbleef hij eerst in San Diego dat aan de kust ligt. De temperatuur is er jaarrond rond de 20°C en er is nauwelijks hoogbouw. Overal kom je aangeplante succulenten tegen: langs de kant van de weg, als straatbeplanting, een senecio als haag, een talud vol mesems. We zien ook aloebomen, veel opuntia's, euphorbia's, oreocereussen en een aantal heel grote raar gevormde planten.

Daarna ging de reis naar Davis, een universiteitsstad ten N.O. van San

Francisco in de Central Valley.

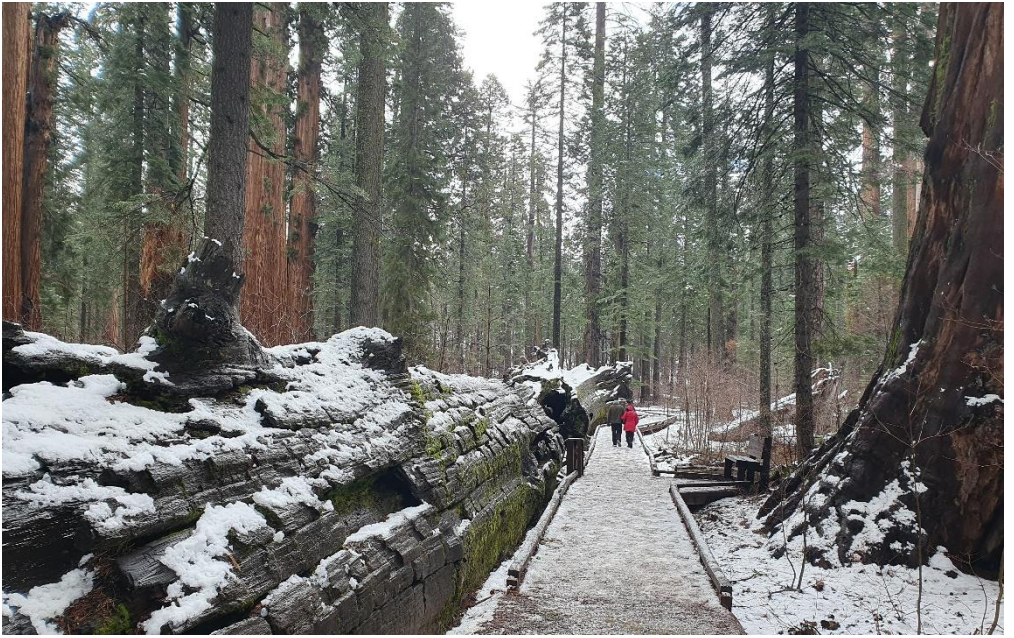
Central Valley is een landbouwgebied waar o.a. walnoten, hazelnoten, amandelen en perziken gekweekt worden. Vanuit de lucht is goed te zien dat de grond in vierkante percelen is verdeeld i.v.m. de nodige irrigatie, van januari tot maart is het regentijd maar in de zomer is het 6 maanden kurkdroog met temp. van 30 tot 40°C.

Dirk-Jan heeft van daar uit een bezoek gebracht aan o.a. een arboretum, een sequoiabos, Berkeley campus met een cactuskas met ledverlichting (zie foto) en buiten een cactuspark met beplante helling en aan Muir Woods dat door de Golden Gate Bridge met San Francisco verbonden is. We zien

foto's van deze parken met allerlei soorten planten en natuurlijk ook succulenten.

Muir Woods National Monument is een natuureservaat dat een zeldzaam oerbos van kustmammoetbomen (coastal sequoia's) beschermt.

Aan de oostkant van Central Valley ligt een bergketen met sneeuw waar een skigebied is. Binnen 2 uur reizen kan je van de vochtige bossen aan de kust naar de sneeuw en de woestijn van de Sierra Nevada.

Dirk-Jan, hartelijk dank voor je verhaal.

Chris Geris

Vraag en aanbod

Er is weer nieuwe bims te verkrijgen.

De prijs per 10 liter van de bekende 0-5 mm bims is € 4,25 die van de nu ook beschikbare grovere variant 2-7 mm € 2,75. Het is af te halen bij Coert van Dijk of via een mailtje of telefoontje mee te laten brengen naar de verenigingsavond. coertdijk@gmail.com 0343-481508

Activiteitenkalender

12 september: Johan Timmermans vertelt over zijn reis naar la Palma.

28 september: excursie Nationaal Bomenmuseum Gimborn in Doorn om 13.30. Wilbert Hetterscheid zal ons een rondleiding geven.

10 oktober: grote najaarsverloting

14 november: Haworthia werkgroep

12 december: gezellige avond met quiz en een hapje en een drankje

Kopij gevraagd: kopij voor het decembernummer van Xerophyta graag uiterlijk 30 november inleveren.

Contact

Chris Geris, tel: 0318-417319, email: chrisgeris53@gmail.com

Lidmaatschap

Contributie afd. Wageningen e.o.: € 25, gezinsleden € 12,50 en jeugdleden € 10 per jaar.

Vergaderlocatie

Zaal van de speeltuinvereniging "Tuindorp"
Floralaan 20/B te Wageningen. Tel.: 0317-411601

Omslagfoto: Stapelia Leendertziae